

1822

Høivelbaarne H^{te} Etatsraad og Professor Thorvaldsen!
Ridder af Dannebrog.

1822.59
39

Min Velgjører!

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Adle Mand! De har ved Deres, mig og min Familie endog over-
raskende, Adelmødighed i Deres den sandeste, den reneste Menneske-
kjerlighed og Dyd udtalende Svarskrivelse af 24de Maai sidste, røst
mig og Mine indtil Taarer. Det fjeldneste Hjerke ilede her med
hvad Videnskaben og Kunstens Mesterhaand havde frembragt,
fordi det gjaldt flere Menneskers Befrielse fra Lidelser.
De forbigik mine i Kiøbenhavn nedlagde Vidnesbyrde og
Bevisligheder. Selv ædel og god, var de Lidendes Foredrag
Dem Nok. Jeg søgte ikke fejl, i det jeg søgte det store
Menneske i den store Kunstner! Min Maand greb intet
Malmstræe, men mødtes af Kraftens huldeste Arm.
Deres Høivelbaarenthed giver ej blot mig og alle Mine et os
fra vore Lidelser frelsende Midde, men De giver tillige enhver
Medlevende og selve Efterlæggen et af de herligste Beviser,
paa hvad Mennesket kan gjøre for Mennesket, naar Fø-
lelser, begrundede i Religion, Dyd og Omhed, leder den
Dødeliges Anskuelse og Beslutninger.
Gud, den Evige belønner Dem! Deres skjønne
Beredthed om en saa stor og god Handling mod en lidende
Familie, skjønnes Dem allerede paa denne Klode de højere
Aandsnydelser! — Ej formaaer jeg, min omme Egtfælle,

21/8/1822 39

eller vore Børn andet, end at give Menneskevennen Thorvaldson vores lige-
 fremme hjertelige Tak! I dette naturlige Tak har Glæden bedugget
 Deres elskede Navn, og velsignet det. Aldrig overbevistes jeg mere
 om, at de inderlige Følelser Naturen gav Mennesket ved Glædens som
 ved Sorgens dybe Indtrykke, tillod den kun den klare og fuldkoms-
 nene Fortolkning ved Følelsen selv, i den kausse Taare - ingenjude
 ved Ord. Som Deres Velgjerning her mod os strækker sig
 i sine Følger ud over vores Levealder, idet den tillige vil have
 Indflydelse paa vore Børns Skjebne og Lykkelighed i Livet,
 saaledes prægede den sig ej blot i vore taknemmelige Hjertes,
 men vil tilligemed Deres Navn opbevares, elskes og hæv-
 agtes i vor Afkomms fjernere Led.

Sandelig, Dydens og Menneskekjærlighedens Trophæe
 hviler i den ophøjede Gave, i det skjønne Konstens Offer, der
 kom fra Deres, fra den uforglemmelige Haand, som for-
 vandlede Sorgens mørke Billeder til Glædens.

Jeg skjyder at navne Deres Ubivellhuarenthed Aarsagen,
 hvorfor denne min Skrivelse nu først afgaar: Efter en
 Vens Tilskyndelse gjorde jeg den Østerrigske General-Consul
 i London, Kungeuren Mr. N. M. von Rothschild Tilbud
 at vordre Kunstværkets Ejermand. Vi gjorde Regning paa
 inden en Tid af 5 à 6 Uger at kunne indhente hans Svar, hvorved
 jeg tillige vilde have den Glæde at melde Dem denne Realis-
 fation, men i disse Dage erfarede, at han var og maaskee
 endnu er fraværende paa en Rejse til Frankfurt, og saaledes
 vil sandsynligvis endnu nogen Tid medgaae inden hans Be-
 slutning indløber. Ej kunde jeg nu længere opsætte denne
 min behagelige Pligt, men forbeholder mig at give min Vel-
 gjører nærmere Underretning i sin Tid. At jeg efter
 Andres sildigere Raad vilde ved Vedtagning i det nordlige Eu-

ropas vigtigste Aeder, London og Paris indbefattede, udbringe en
 ulige større Rednings- og Velfærdsfum, er aldeles vist; men
 foruden at jeg ønskede mig Visshed om, at Stykket maatte indtage
 en værdig og stadig Plads, var det mig tillige om Tiden at gøre.

Vel har jeg ej heller endnu modtaget nogen Efterretning om
 Casens Afvendelse fra Livorno, eller dens Ankomst til nogen
 nordisk Havn, men da af Lister der Børsen-Matte er feet, at
 til bemeldte Dage ere d. 17de og 19de Juni tre Skibe ankomne
 fra Østersøen, og den 23de f. M. et fra Gothenborg, saa har
 sikkert de Mr. Maraschi og Stub med et af disse gjort Afvendel-
 sen, og fandt jeg det ufornødent strax at tilskrive velbemeldte
 herrer, der allerede havde modtaget Deres Brevs egen An-

modring. Med Dagsposten har jeg derimod givet mig den
 Frihed at udbede mig disse Mandes Godhed i at ville modtage, og
 videre til Deres Althd. besørge en herfra for et par Uger siden
 til min Ven Mr. Hammertaad og Toldcontrollør Johansen i
 Helsingør, for videre at afsendes til Livorno, affendt Casse
 med paategnet Adresse til dem, samt forsynet med Hoved-
 marked: indeholdende det ommeldte Prospect af Staden
 Trondhjem, hvis Tegning var min Sommerfidsfordriv i Fæng-
 slet, bedende Dem, med samme Hjertets Godhed at modtage
 dette svære Arbejde, som intet andet end det ufildkomne Be-
 viis paa min indtil Dødsøjeblikket taknemmelige Sjels Men-
 giventid for min største Velgjører i Livet, og til en daglig
 Erindring om den Mand og Familie De frelste!

Enhver Følelse; enhver Iytring deler og underskrives her med mig
 min elskede Kone og vore 7 Børn. Vi bede alle til Gud,
 at Han vil skjønke Dem et langt og helbredsfuld Liv!

Taknemmeligt og hengivenst:
 Anna Gotharda Gunnarus. Hans Henrik Gunnarus.
 og Gadebørn.

- Bibla Gunnarus, 16 aar og 3/4
- Johan Ernst, 14 aar
- Anna Marie, 14 Aar.
- Carlsbethe, 13 aar.
- Fransiska, 11 aar.
- Caroline, 6 aar
- Carlsbethe, 2 aar
- Carlsbethe, 2 aar